

TÖVBEME GEL

Ey hevâsına tapan,
Tövbeme gel, tövbeme,
Hakka tap, Haktan utan,
Tövbeme gel, tövbeme.

Nice nefse uyasın,
Nice dünyâ kovasın,
Vakt ola usanasın,
Tövbeme gel, tövbeme.

Nice beslersin teni,
Yılan çıyan yer anı,
Ko teni, besle cânı,
Tövbeme gel, tövbeme.

Sen dünyâ-perest oldun,
Nefsin ile dost oldun,
Sanma dirisin, öldün,
Tövbeme gel, tövbeme.

Sen teni, sandın seni,
Bilmedin senden teni,
Odlara yaktın cânı,
Tövbeme gel, tövbeme.

Gör bu müvekkelleri,
Yazarlar hayrı, şerri,
Günâhtan gel sen beri,
Tövbeme gel, tövbeme.

Ey miskin Âdemođlu,
Usan tutma âlemi,
Esmeden ölüm yeli,
Tövbeme gel, tövbeme

Ölüm gelecek nâçar,
Dilin tadını şeşer,
Erken işini başar,
Tövbeye gel, tövbeye.

Göçer bu dünyâ kalmaz.
Ömür pâyidâr olmaz,
Son pişman, assı kılmaz
Tövbeye gel, tövbeye.

Tövbe suyuyla arın,
Deme gel bugün yârın,
Göresin Hak dîdârın,
Tövbeye gel, tövbeye.

Eşrefoğlu Rûmî sen,
Tövbe kıl erken uyan,
Olma yolunda yayan,
Tövbeye gel, tövbeye.